

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 1 Temmuz 2013
Sayı: 988

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİS BAŞKANLIĞINA

Gerekçesi ekte sunulan, ülkemizde işgücü piyasasındaki sorunların araştırılarak işgücüne katılım oranlarının düşüklüğünün nedenlerinin ortaya konulması ve bu çerçevede işgücüne katılım oranlarının artırılması için oluşturulması gereken politikaların ve alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasamızın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ve teklif ederiz.

Haluk Ahmet Şahin
Beylikler Mh. Kâzım Kull
Etiler Mh.

Ali İhsan Kocak
Sevdiğim

Müslim Sarı

İstanbul

Ayhan Ayaydin
of Ali

Ömer Düzgün
Tokat

Ali SARIBAŞ
Çarşamba Mh.

İsmet Çetink
Ankara Mh.

Vahap ŞENER
Mersin Mh.

Candemir ŞENER
Tekirdağ Mh.

Hamza Kerim Özkan
Burdur Mh.

Asım Türel
Rahmi Aşkın TÜRELİ
İzmir Milletvekili
Bülent Kuyucu
Ankara Mh.

Ferit Meriç
Aksaray
177
Sevdiğim

Ayhan ERDEMİR
Burdur Mh.

[illegible]

GEREKÇE:

Türkiye’de işsizlik sorununun gerçek boyutlarının gizleyen önemli bir unsur, resmi istatistiklerde işgücüne katılım oranının 1980’li yılların başından itibaren ciddi biçimde gerilemesi ve 2000 yılından itibaren de çalışma çağı nüfusunun dağılımı içinde işgücüne dâhil olmayan grubun toplam işgücünü geçmesidir. Nitekim işgücüne katılım oranı, 1980’li yıllarda yüzde 57,1 iken, 1990’lı yıllarda yüzde 52,1’e, 2003-2012 döneminde ise yüzde 47,7’ye gerilemiştir.

Bu durum uluslararası karşılaştırmalarda da açık bir biçimde görülmektedir. Nitekim işgücüne katılım oranı OECD tanımı olan 15-64 yaş grubu itibariyle, 2011 yılında ülkemizde yüzde 53,8 seviyesinde gerçekleşmiş olup, OECD ülkeleri ortalaması yüzde 70,6’dır. Bununla birlikte, burada vurgulanması gereken en önemli husus, ülkemizde işgücüne katılım oranlarındaki düşüklüğün çalışma çağındaki kadın nüfusun işgücüne katılım oranlarındaki düşüklükten kaynaklandığıdır. Nitekim erkek nüfus açısından bakıldığında, 2011 yılı itibariyle işgücüne katılım oranı ülkemizde yüzde 76,4 seviyesinde gerçekleşmiş olup OECD ortalaması olan yüzde 79,5 olan biraz altında kalmış, ancak Fransa, İtalya, Polonya ve Macaristan gibi ülkelerin üzerinde yer almıştır. Bununla birlikte, kadın nüfusun işgücüne katılım oranları açısından bakıldığında Türkiye yüzde 31,5 oranı ile hiçbir ülke ile kıyaslanamayacak bir konumda bulunmaktadır. Bu çerçevede, Türkiye’de kadınların işgücüne katılım oranı AB ve OECD ülkelerinin yaklaşık 30 puan altında seyretmektedir.

Bir yönüyle, yaşanan ekonomik krizler ve ekonominin istihdam yaratma kapasitesindeki zayıflık nedeniyle çalışma çağındaki bireylerin işgücü piyasasına giremediğini işaret eden bu gösterge, diğer bir yönüyle ekonomimizdeki insan gücü israfını göstermekte ve işsizlik oranının “yapay olarak” düşük görünmesine neden olmaktadır.

Diğer taraftan, ülkemizde düşük işgücüne katılım oranlarına rağmen işsizlik oranları azalmamış aksine artmıştır. Nitekim işgücüne katılım oranı, 1980’li yıllarda yüzde 8,2 iken, 1990’lı yıllarda yüzde 8,3, 2003-2012 döneminde ise yüzde 10,8 seviyesinde gerçekleşmiştir.

Özetle, Türkiye’de işgücüne katılım oranları uluslararası kıyaslamalardan da görüleceği üzere oldukça düşüktür. Bu durum, ülkemizin mevcut insan kaynaklarının ancak yarısının üretim sürecinde kullanılabildiğini açık bir biçimde ortaya koymaktadır. Bu kapsamda, diğer ülkeler ile kıyaslayarak “Türkiye OECD ülkeleri içinde en düşük işsizlik oranına sahip olan ülkelerden biridir” tespiti de eksik ve hatalı bir değerlendirmeyi ifade etmektedir.

Bu çerçevede, ülkemizde işgücü piyasasındaki sorunların araştırılarak işgücüne katılım oranlarının düşüklüğünün nedenlerinin ortaya konulması ve bu çerçevede işgücüne katılım oranlarının artırılması için oluşturulması gereken politikaların ve alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis Araştırması açılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.